

מִימְרָא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		מ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יומא-בראשונה	מימרא											
מאן דאמר	מאן דאמר											
הפייס השלישי: חדשים לקטרת באו והפיסו.												■
והרביעי: חדשים עם ישנים, מי מעלה אברים מן הכבש למזבח.												■
מעולם לא שנה אדם בה.	תנא:											◊
מאי טעמא?												^
מפני שמעשרת.	רבי חנינא:											◊
מאי טעמא?	רב פפא לאביי:											^
אלימא משום דכתיב (דברים לג) ישימו קטרה באפך וכתיב בתריה (דברים לג) ברך ה' חילו												◊
אי הכי עולה נמי, הכתיב (דברים לג) וכליל על מזבחך												ז
הא - שכיחא, והא - לא שכיחא.	אמר ליה: [אביי]											!
לא משכחת צורבא מרבנן דמורי אלא דאתי משבט לוי או משבט יששכר, לוי - דכתיב (דברים לג) יורו משפטך ליעקב, יששכר דכתב ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל.	רבא:											◊
ואימא יהודה נמי, דכתיב (תהלים ס) יהודה מחקקי												ז
אסוקי שמעתא אליבא דהילכתא קאמינא.												!
אין מפייסין על תמיד של בין הערבים אלא כהן שזכה בו בשחרית - זוכה בו ערבית.	רבי יוחנן:											◊
כשם שמפייסין שחרית כך מפייסין בין הערבים	מיתבי:											◊
כי תניא ההיא - בקטרת.												!
כשם שמפייסין לו שחרית - כך מפייסין לו ערבית	והתניא:											◊
אימא: לה.												!
כשם שמפייסין לו שחרית, כך מפייסין לו ערבית, וכשם שמפייסין לה שחרית כך מפייסין לה ערבית	והתניא:											◊
הכא בשבת עסקינן, הואיל ומשמרות מתחדשות.												!
ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא נפיש להו פייסות												ז
מייתי כולהו מצפרא אתו, דזכי ביה שחרית - זכי, דזכי בערבית - זכי.												!
הרביעי חדשים עם ישנים מי מעלה אברים מן הכבש למזבח	[ת"ק]											◊
מתניתין דלא כרבי אליעזר בן יעקב.												■
המעלה איברים לכבש הוא מעלה אותן למזבח.	דתנן, רבי אליעזר בן יעקב:											◊
במאי קמיפלגי?												^
(משלי יד) ברבעם הדרת מלך	מר סבר: [ת"ק]											◊
מקום שכינה לאו אורח ארעא.	ומר סבר: [רבי אליעזר בן יעקב]											◊
לא רבי אליעזר בן יעקב אית ליה דרבי יהודה, ולא רבי יהודה אית ליה דרבי אליעזר בן יעקב - דאם כן בצרו להו פייסות. ואי משכחת תנא דתני חמש - ההוא דלא כרבי אליעזר בן יעקב ודלא כרבי יהודה.	רבא:											◊
תמיד קרב בתשעה, בעשרה, באחד עשר, בשנים עשר, לא פחות ולא יותר. כיצד?												■
עצמו בתשעה												■
בחג ביד אחד צלוחית של מים - הרי כאן עשרה.												■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

יומא-בראשונה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בין הערבים באחד עשר, הוא עצמו - בתשעה, ושנים בידם שני גזירי עצים.											■	■
בשבת באחד עשר הוא עצמו בתשעה, ושנים בידם שני בויכי לבונה של לחם הפנים.											■	■
ובשבת שבתוך החג - ביד אחד צלוחית של מים.											■	■
אין מנסכין מים בחג אלא בתמיד של שחר.	רבי אבא ואיתימא רמי בר חמא ואיתימא רבי יוחנן:										■	◇
ממאי											^	
ובשבת שבתוך החג ביד אחד צלוחית של מים.	מדקתני:									■	!	◇
ואי סלקא דעתך בתמיד של בין הערבים מנסכין - בחול נמי משכחת לה											!	
ולמנסך אומר לו הגבה ידיך שפעם אחד נסך על גבי רגליו, ורגמוהו כל העם באתרוגיהן.	רב אשי: אף אנן נמי תנינא:									■	■	◇
שמע מינה.											■	
מניין לתמיד של בין הערבים שטעון שני גזירי עצים בשני כהנים - שנאמר (ויקרא א) וערכו עצים, אם תניא, רבי שמעון בר יוחאי:	אינו ענין לתמיד של שחר, דכתיב (ויקרא ו) ובער עליה הכהן עצים בבקר ובקר וערך עליה - תניחו ענין לתמיד של בין הערבים.										■	◇
ואימא אידי ואידי בתמיד של שחר, ואמר רחמנא: עביד והדר עביד											?	◇
אם כן נימא קרא ובער ובעך											!	◇
ואימא דנעביד חד ונעביד תרי											?	◇
אם כן נימא קרא ובער, ובער, אי נמי: וערך וערכו, מאי ובער וערכו - שמע מינה כדקא אמרינן.											!	◇
פיס פעמים שלשה עשר פעמים ארבעה עשר פעמים חמשה עשר פעמים ששה עשר	תני רבי חיאי:										■	◇
שבעה עשר	והתניא:										■	?
ההיא דלא כרבי אליעזר בן יעקב אלא כרבי יהודה.											!	◇
איל קרב באחד עשר:											■	■
הבשר בחמשה, הקרביים והסולת והיין בשנים שנים.											■	■
פר קרב בעשרים וארבעה:											■	
הראש והרגל הראש - באחד, והרגל - בשנים. העוקץ והרגל העוקץ - בשנים, והרגל - בשנים. החזה והגרה החזה - באחד, והגרה - בשלשה. שתי ידים בשנים, ושתי דפנות בשנים. הקרביים והסולת והיין בשלשה שלשה.											■	■
במה דברים אמורים - בקרבנות ציבור, אבל בקרבן יחיד אם רצה להקריב מקריב.											■	■
הפשיטן וניתוחן של אלו ואלו שוין.											■	
הפשיטן וניתוחן שוין - בזר.	תנא:										■	◇
מניין להפשט וניתוח ששוה בזר - שנאמר (ויקרא א) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח, נתינת אש בעיא כהונה, הפשט וניתוח - לא בעיא כהונה.	חזקיה:										■	◇